

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

A7-0335/2012

17. 10. 2012

ZPRÁVA

o kybernetické bezpečnosti a ochraně
(2012/2096(INI))

Výbor pro zahraniční věci

Zpravodaj: Tunne Kelam

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	14

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o kybernetické bezpečnosti a ochraně

(2012/2096(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na zprávu o provádění evropské bezpečnostní strategie, kterou schválila Evropská rada ve dnech 11. a 12. prosince 2008,
- s ohledem na Úmluvu Rady Evropy o kybernetické trestné činnosti z Budapešti ze dne 23. listopadu 2004,
- s ohledem na závěry Rady o ochraně kritické informační infrastruktury ze dne 27. května 2011 a na předešlé závěry Rady o kybernetické bezpečnosti,
- s ohledem na sdělení Komise „Digitální agenda pro Evropu“ (COM(2010)0245) ze dne 19. května 2010,
- s ohledem na směrnici Rady 2008/114/ES ze dne 8. prosince 2008 o určování a označování evropských kritických infrastruktur a o posouzení potřeby zvýšit jejich ochranu¹,
- s ohledem na nedávné sdělení Komise o zřízení Evropského centra pro boj proti kyberkriminalitě jako prioritě strategie vnitřní bezpečnosti (COM(2012)0140),
- s ohledem na své usnesení ze dne 10. března 2010 o uplatňování evropské strategie v oblasti bezpečnosti a společné bezpečnostní a obranné politiky²,
- s ohledem na své usnesení ze dne 11. května 2011 o rozvoji společné bezpečnostní a obranné politiky po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 22. května 2012 o strategii vnitřní bezpečnosti Evropské unie⁴,
- s ohledem na své usnesení ze dne 27. září 2011 k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1334/2000, kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu zboží a technologií dvojího užití⁵,
- s ohledem na své usnesení ze dne 12. června 2012 o ochraně kritické informační infrastruktury – „Dosažené výsledky a další kroky: směrem ke globální kybernetické

¹ Úř. věst. L 345, 23.12.2008, s. 75.

² Přijaté texty, P7_TA(2010)0061.

³ Přijaté texty, P7_TA(2011)0228.

⁴ Přijaté texty, P7_TA(2012)0207.

⁵ Přijaté texty, P7_TA(2011)0406.

bezpečnosti“⁶,

- s ohledem na rezoluci Rady OSN pro lidská práva ze dne 5. července 2012 nazvanou „Ochrana, podpora a uplatňování lidských práv na internetu“⁷, která uznává význam ochrany lidských práv a volného toku informací přes internet,
 - s ohledem na závěry vrcholné schůzky v Chicagu ze dne 20. května 2012,
 - s ohledem na hlavu V Smlouvy o EU,
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A7-0335/2012),
- A. vzhledem k tomu, že v dnešním globalizovaném světě jsou EU a její členské státy zásadně závislé na bezpečném kyberprostoru, bezpečném využívání informačních a digitálních technologií a na odolných a spolehlivých informačních službách a související infrastruktuře;
- B. vzhledem k tomu, že informační a komunikační technologie jsou rovněž využívány jako nástroje represe; vzhledem k tomu, že podmínky, za nichž jsou tyto technologie využívány, ve značné míře určují jejich potenciální dopad, tj. zda jsou hybnou silou pozitivního vývoje, nebo zda naopak slouží k represí;
- C. vzhledem k tomu, že výzvy, hrozby a útoky v oblasti kybernetiky narůstají dramatickým tempem a představují vážné ohrožení bezpečnosti, obrany, stability a konkurenceschopnosti národních států i soukromého sektoru; vzhledem k tomu, že by se tedy řešení těchto hrozeb nemělo odkládat do budoucnosti; vzhledem k tomu, že většina dobře viditelných a vysoce ničivých kybernetických incidentů je v současné době politicky motivována; vzhledem k tomu, že ačkoli je naprostá většina kybernetických incidentů jednoduchých jsou hrozby pro klíčová zařízení čím dál tím sofistikovanější a vyžadují důkladnou ochranu;
- D. vzhledem k tomu, že se kyberprostor s téměř dvěma miliardami vzájemně globálně propojených uživatelů stal jedním z nejmocnějších a nejúčinnějších prostředků při prosazování demokratických myšlenek a organizování občanů, kteří se snaží naplnit své touhy po svobodě a bojovat proti diktaturám; vzhledem k tomu, že využívání kyberprostoru nedemokratickými a autoritářskými režimy čím dál více ohrožuje práva jednotlivců na svobodu projevu a shromažďování; vzhledem k tomu, že je tedy velmi důležité zajistit, aby kyberprostor zůstal otevřený volnému proudu myšlenek, informací a projevů;
- E. vzhledem k tomu, že v EU a jejích členských státech existuje mnoho překážek politického, legislativního a organizačního rázu pro vytvoření komplexního a jednotného přístupu ke kybernetické ochraně a bezpečnosti; vzhledem k tomu, že v citlivé a zranitelné oblasti kybernetické bezpečnosti chybí společná definice, normy a opatření;

⁶ Přijaté texty, P7_TA(2012)0237.

⁷ <http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session20/Pages/ResDecStat.aspx>.

- F. vzhledem k tomu, že sdílení a koordinace mezi orgány EU a s členskými státy i mezi nimi vzájemně, stejně jako s vnějšími partnery, jsou stále nedostatečné;
- G. vzhledem k tomu, že na evropské i mezinárodní úrovni chybí jasné a harmonizované definice pojmů „kybernetická bezpečnost“ a „kybernetická ochrana“; vzhledem k tomu, že chápání pojmu „kybernetická bezpečnost“ a další klíčové terminologie se v různých zemích podstatně liší;
- H. vzhledem k tomu, že EU dosud nevytvořila vlastní soudržné politiky týkající se ochrany kritické informační infrastruktury, což vyžaduje multidisciplinární přístup, neboť je nutné zvýšit bezpečnost a zároveň dodržovat základní práva;
- I. vzhledem k tomu, že EU navrhla různé iniciativy pro řešení kyberkriminality na civilní úrovni, včetně zřízení nového Evropského centra pro boj proti kyberkriminalitě, avšak dosud nevypracovala žádný konkrétní plán na úrovni bezpečnosti a obrany;
- J. vzhledem k tomu, že v boji proti kyberkriminalitě má zásadní význam posilování důvěry mezi soukromým sektorem, donucovacími orgány, obranou a jinými příslušnými institucemi;
- K. vzhledem k tomu, že předpokladem pro spolehlivou kybernetickou bezpečnost je vzájemná důvěra ve vztazích mezi státními a nestátními subjekty;
- L. vzhledem k tomu, že většina kybernetických incidentů ve veřejném i soukromém sektoru nebývá nahlášena kvůli citlivé povaze informací a potenciálnímu poškození obrazu dotčených společností;
- M. vzhledem k tomu, že k řadě kybernetických útoků dojde z důvodu nedostatečné odolnosti a robustnosti soukromé a veřejné síťové infrastruktury, špatně chráněných či zabezpečených databází a dalších nedostatků v kritické informační infrastruktuře; vzhledem k tomu, že pouze malý počet členských států považuje ochranu své sítě a informačních systémů a souvisejících údajů za součást své povinné péče, což vysvětluje nedostatek investic do nejmodernější zabezpečovací technologie, odborné přípravy a vypracovávání vhodných pokynů; vzhledem k tomu, že mnoho členských států závisí na bezpečnostních technologiích třetích zemí a že by tyto státy měly vyvinout větší úsilí o to, aby tuto závislost omezily;
- N. vzhledem k tomu, že většina pachatelů kybernetických útoků na vysoké úrovni, jež ohrožují národní či mezinárodní bezpečnost a obranu, není nikdy odhalena a stíhána; vzhledem k tomu, že neexistuje mezinárodně dohodnutá podoba reakce na státem zosnovaný kybernetický útok proti jinému státu, ani dohoda, zda by takový případ měl být považován za „casus belli“;
- O. vzhledem k tomu, že Evropská agentura pro bezpečnost sítí a informací (ENISA) má usnadnit výměnu osvědčených postupů mezi členskými státy v oblasti kybernetické bezpečnosti na základě doporučení, jak rozvíjet, provádět a udržovat strategii kybernetické bezpečnosti; vzhledem k tomu, že hraje také podpůrnou roli ve vnitrostátních strategiích kybernetické bezpečnosti a vnitrostátních krizových plánech a při organizaci celoevropských a mezinárodních cvičení o ochraně kritické informační

infrastruktury (CIIP) a vytváření scénářů pro vnitrostátní cvičení;

- P. vzhledem k tomu, že k červnu 2012 oficiálně přijalo vnitrostátní strategii kybernetické bezpečnosti pouze 10 členských států EU;
- Q. vzhledem k tomu, že kybernetická ochrana je jednou z největších priorit Evropské obranné agentury (EDA), která v rámci plánu rozvoje schopností ustavila projektový tým věnující se kybernetické bezpečnosti, přičemž většina členských států sbírá zkušenosti a předkládá návrhy doporučení;
- R. vzhledem k tomu, že investice do výzkumu a vývoje v oblasti kybernetické bezpečnosti a ochrany mají zásadní význam pro to, aby v těchto dvou odvětvích docházelo k pokroku a byla udržována na vysoké úrovni; vzhledem k tomu, že výdaje na výzkum a vývoj v oblasti obrany se snížily, místo aby dosáhly schválených 2 % celkových výdajů na obranu;
- S. vzhledem k tomu, že zvyšování povědomí a vzdělávání občanů o kybernetické bezpečnosti by mělo představovat základ každé komplexní strategie v této oblasti;
- T. vzhledem k tomu, že v souladu s SFEU musí být stanovena jasná rovnováha mezi bezpečnostními opatřeními a právy občanů, jako je právo na soukromí, ochrana údajů a svoboda projevu, přičemž ani jedno nesmí být jménem druhého obětováno;
- U. vzhledem k tomu, že je stále více zapotřebí lépe dodržovat a chránit právo jednotlivců na soukromí, jak stanoví Listina základních práv EU a článek 16 SFEU; vzhledem k tomu, že potřeba institucí a obranných orgánů zabezpečit a chránit kyberprostor na vnitrostátní úrovni by – ač je důležitá – nikdy neměla být využita jako důvod pro jakékoli omezování práv a svobod v kybernetickém a informačním prostoru;
- V. vzhledem k tomu, že globální a hranicemi neomezená povaha internetu vyžaduje nové formy mezinárodní spolupráce a správy se zapojením mnoha zúčastněných stran;
- W. vzhledem k tomu, že se vlády při zabezpečování své kritické infrastruktury stále více spoléhají na soukromé subjekty;
- X. vzhledem k tomu, že Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ) do svých vztahů s třetími zeměmi dosud iniciativně nezahrnula otázky kybernetické bezpečnosti;
- Y. vzhledem k tomu, že nástroj stability je dosud jediným programem EU zaměřeným na reakce na naléhavé krize či globální/nadregionální problémy v oblasti bezpečnosti, včetně hrozeb v oblasti kybernetické bezpečnosti;
- Z. vzhledem k tomu, že společná reakce – prostřednictvím pracovní skupiny EU-USA pro kybernetickou bezpečnost a kyberkriminalitu – na hrozby v oblasti kybernetické bezpečnosti je jednou z prioritních otázek ve vztazích mezi EU a USA;

Činnosti a koordinace v EU

1. konstatuje, že hrozby v oblasti kybernetiky a útoky proti vládám, státní správě a vojenským a mezinárodním orgánům jsou rychle rostoucí a stále častější hrozbou jak

v EU, tak na celém světě, a že existují pádné důvody pro obavu, že by státní či nestátní subjekty, zejména teroristické a kriminální organizace, mohly zaútočit na kritické informační a komunikační struktury a infrastruktury orgánů EU a členských států, což by mohlo způsobit značné škody, včetně „kinetického efektu“;

2. zdůrazňuje proto potřebu globálního a koordinovaného přístupu k těmto problémům na úrovni EU prostřednictvím rozvíjení komplexní strategie kybernetické bezpečnosti EU, která by měla stanovit společnou definici kybernetické bezpečnosti a ochrany, definiční znaky kybernetického útoku souvisejícího s ochranou a společnou operační vizi a vzít v úvahu přidanou hodnotu stávajících agentur a subjektů, stejně jako osvědčené postupy z těch členských států, které již mají vnitrostátní strategie kybernetické bezpečnosti; zdůrazňuje zásadní význam koordinace a vytváření součinnosti na úrovni Unie pro snadnější kombinování různých iniciativ, programů a činností, jak vojenských, tak civilních; zdůrazňuje, že tato strategie by měla zajistit flexibilitu a být pravidelně aktualizována, aby byla přizpůsobována rychle se měnícímu kyberprostoru;
3. naléhavě vyzývá Komisi a vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, aby ve svém nadcházejícím návrhu týkajícím se opatření pro provádění doložky solidarity (článek 222 SFEU) zvážily možnost závažného kybernetického útoku proti členskému státu; je dále toho názoru, že ačkoli je stále třeba definovat kybernetické útoky ohrožující národní bezpečnost společnou terminologií, mohly by spadat do oblasti působnosti doložky o vzájemné obraně (čl. 42 odst. 7 SEU), aniž by byla dotčena zásada proporcionality;
4. zdůrazňuje, že SBOP musí zajistit, aby síly, jež se účastní vojenských operací EU a civilních misí, byly chráněny proti kybernetickým útokům; zdůrazňuje, že by z kybernetické ochrany měla být učiněna aktivní schopnost v rámci SBOP;
5. zdůrazňuje, že všechny politiky EU týkající se kybernetické bezpečnosti by měly být koncipovány a navrženy tak, aby zajistily co nejvyšší míru ochrany a zachování digitálních svobod a dodržování lidských práv na internetu; domnívá se, že s cílem pokročit v tomto úsilí by měl být internet spolu s informačními a komunikačními technologiemi zařazen do zahraničních a bezpečnostních politik EU;
6. vyzývá Komisi a Radu, aby jednoznačně uznaly digitální svobody za základní práva a nezbytný předpoklad požívání všeobecných lidských práv; zdůrazňuje, že by členské státy měly usilovat o to, aby v rámci vyvážení reakcí na kybernetickou hrozbu a útoky nikdy neohrožily práva a svobody svých občanů, a že by měly ve svých právních předpisech náležitě rozlišovat mezi civilní a vojenskou úrovní kybernetických incidentů; vyzývá k opatrnosti při uplatňování omezení, pokud jde o možnosti občanů využívat nástroje komunikačních a informačních technologií;
7. vyzývá Radu a Komisi, aby společně s členskými státy vypracovaly bílou knihu o kybernetické ochraně, která by obsahovala jasné definice a kritéria oddělující úrovně kybernetických útoků v civilní a vojenské oblasti podle jejich účelu a účinků a rovněž podle úrovně reakcí, včetně vyšetřování, odhalování a stíhání pachatelů;
8. domnívá se, že existuje jasná potřeba pro aktualizaci evropské bezpečnostní strategie s cílem stanovit a nalézt způsoby pronásledování a trestního stíhání samostatných i státem

podporovaných pachatelů kybernetických útoků na sítě;

Úroveň EU

9. zdůrazňuje význam horizontální spolupráce a koordinace v oblasti kybernetické bezpečnosti v rámci orgánů a agentur EU a mezi nimi;
10. zdůrazňuje, že nové technologie jsou výzvou pro způsob, jakým vlády plní své tradiční základní funkce; znovu potvrzuje, že obranná a bezpečnostní politika jsou v konečném důsledku v rukou vlád, a to včetně příslušného demokratického dohledu; bere na vědomí stále významnější úlohu soukromých subjektů při plnění úkolů v oblasti bezpečnosti a obrany, často při neexistenci mechanismů zajišťujících transparentnost a odpovědnost či demokratickou kontrolu;
11. zdůrazňuje, že vlády musí při užívání nových technologií, jež spadají do oblasti působnosti bezpečnostní a obranné politiky, dodržovat základní zásady mezinárodního veřejného a humanitárního práva, jako je respektování státní svrchovanosti a dodržování lidských práv; poukazuje na cennou zkušenost členských států EU, jako je Estonsko, při vymezování a navrhování politik v oblasti kybernetické bezpečnosti a ochrany;
12. uznává potřebu posouzení celkové úrovně kybernetických útoků na informační systémy a infrastrukturu EU; v této souvislosti zdůrazňuje potřebu průběžného posuzování stupně připravenosti orgánů EU čelit možným kybernetickým útokům; zdůrazňuje zejména nutnost posílit kritickou informační infrastrukturu;
13. zdůrazňuje rovněž potřebu informovat o slabínách informačních systémů a poskytovat výstrahy a upozornění o nových hrozbách, kterým tyto systémy čelí;
14. konstatuje, že nedávné kybernetické útoky na evropské informační sítě a vládní informační systémy způsobily vážné hospodářské a bezpečnostní škody, jejichž šíře nebyla odpovídajícím způsobem vyhodnocena;
15. vyzývá všechny orgány EU, aby v co nejkratší době vyvinuly své strategie v oblasti kybernetické bezpečnosti a pohotovostní plány, a to s ohledem na své vlastní systémy;
16. vyzývá všechny orgány EU, aby do své analýzy rizik a plánů na řešení krizí zahrnuly otázku řešení kybernetických krizí; vyzývá dále všechny orgány EU, aby všem svým zaměstnancům poskytly školení, jež by zvýšilo povědomí o kybernetické bezpečnosti; navrhuje, aby byla kybernetická cvičení prováděna jednou ročně podobně jako cvičení pro mimořádné situace;
17. podtrhuje význam účinného rozvíjení skupiny pro reakci na počítačové hrozby na úrovni EU (EU-CERT) a vnitrostátních skupin tohoto druhu (CERT) i rozvíjení vnitrostátních pohotovostních plánů pro případ nutnosti přijetí opatření; vítá skutečnost, že do května 2012 zřídily vnitrostátní skupiny CERT všechny členské státy EU; naléhavě vyzývá k dalšímu rozvoji vnitrostátních skupin CERT a skupiny CERT na úrovni EU, jež by byly v případě potřeby schopné nasazení do 24 hodin; zdůrazňuje nutnost zaměřit se na možnost vytvoření partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem v této oblasti;

18. uznává, že první celoevropské cvičení o ochraně kritické informační infrastruktury Cyber Europe 2010, do něhož se zapojilo několik členských států pod vedením agentury ENISA, se osvědčilo jako užitečné opatření a příklad osvědčených postupů; zdůrazňuje rovněž potřebu co nejrychleji vytvořit výstražnou informační síť kritické infrastruktury na evropské úrovni;
19. zdůrazňuje význam celoevropských cvičení zaměřených na přípravu na rozsáhlé bezpečnostní incidenty týkající se sítí, stejně jako vymezení jednotného souboru norem pro posuzování hrozeb;
20. vyzývá Komisi, aby prozkoumala potřebu a uskutečnitelnost základny EU pro koordinaci v oblasti kybernetiky;
21. domnívá se, že vzhledem k vysoké úrovni znalostí, jichž je zapotřebí k tomu, aby bylo možné kybernetické systémy a infrastruktury jak odpovídajícím způsobem chránit, tak na ně zaútočit, by měla být Komisi, Radou a členskými státy zvážena možnost vytvoření tzv. strategie „bílých hackerů“; konstatuje, že potenciální odliv mozků v těchto případech je vysoký a že zvláště nezletilé osoby odsouzené za tyto útoky mají vysoký potenciál pro nápravu a začlenění do obranných agentur a orgánů;

Evropská obranná agentura (EDA)

22. vítá nedávné iniciativy a projekty vztahující se ke kybernetické ochraně, zvláště týkající se shromažďování a zmapování relevantních údajů, problémů a potřeb v oblasti kybernetické bezpečnosti a ochrany, a naléhavě žádá členské státy, aby více spolupracovaly s agenturou EDA v oblasti kybernetické ochrany, a to i na vojenské úrovni;
23. zdůrazňuje význam úzké spolupráce členských států s agenturou EDA na rozvíjení jejich vnitrostátních ochranných kapacit proti kybernetickým útokům; domnívá se, že pro účinnou kybernetickou ochranu na evropské a vnitrostátní úrovni je zásadní vytváření součinnosti, slučování a sdílení na úrovni evropské;
24. vybízí agenturu EDA, aby prohloubila svou spolupráci s NATO, vnitrostátními a mezinárodními centry excelence, Evropským centrem pro boj proti kyberkriminalitě v rámci Europolu, jež přispívá k urychlení reakce v případě kybernetického útoku, a zvláště se střediskem excelence pro společnou počítačovou obranu (CCDCOE), a aby se soustředila na budování kapacit, odbornou přípravu i na výměnu informací a postupů;
25. se znepokojením si všímá skutečnosti, že do roku 2010 dosáhl pouze jeden členský stát 2% výše výdajů na výzkum a vývoj v oblasti obrany a že pět členských států nemělo v roce 2010 v oblasti výzkumu a vývoje vůbec žádné výdaje; naléhavě vyzývá agenturu EDA, aby společně s členskými státy sdružila zdroje a účinně investovala do výzkumu a vývoje založeného na spolupráci, se zvláštním důrazem na kybernetickou bezpečnost a ochranu;

Členské státy

26. vyzývá všechny členské státy, aby neodkladně vytvořily a dokončily své vnitrostátní strategie kybernetické bezpečnosti a ochrany a aby zajistily dobré prostředí pro tvorbu

politik a právních předpisů, komplexní postupy řízení rizik a vhodná přípravná opatření a mechanismy; vyzývá agenturu ENISA, aby členským státům pomáhala; vyjadřuje podporu agentuře ENISA, která vypracovává příručku osvědčených postupů a doporučení, jak vyvíjet, provádět a udržovat strategii kybernetické bezpečnosti;

27. vybízí všechny členské státy k tomu, aby v rámci svých vojenských struktur vytvořily vybrané jednotky pro kybernetickou bezpečnost a ochranu, které by spolupracovaly s podobnými orgány v jiných členských státech EU;
28. vybízí členské státy, aby na regionální úrovni zavedly specializovaná soudní centra pro efektivnější trestání narušování informačních systémů; trvá na nutnosti podpořit přizpůsobování vnitrostátního práva s cílem upravovat jej podle vývoje technologií a postupů;
29. vyzývá Komisi, aby pokračovala v práci na soudržném a účinném evropském přístupu s cílem vyhnout se nadbytečným iniciativám a povzbuzovala a podporovala členské státy v jejich snaze rozvinout mechanismy spolupráce a prohloubit výměnu informací; je toho názoru, že by mezi členskými státy měla být stanovena minimální úroveň povinné spolupráce a sdílení;
30. naléhavě vyzývá členské státy, aby vypracovaly vnitrostátní pohotovostní plány a aby do svých plánů na řešení krizí a analýzy rizik zahrnuly otázku řešení kybernetických krizí; dále zdůrazňuje význam odpovídající odborné přípravy o nezbytné kybernetické bezpečnosti pro všechny zaměstnance veřejných subjektů, a zejména poskytování takového vzdělání členům soudních a bezpečnostních institucí ze strany vzdělávacích institucí; vyzývá agenturu ENISA a ostatní příslušné subjekty, aby pomohly členským státům při zajištění sdružování a sdílení zdrojů i v zamezení zdvojování činností;
31. naléhavě vyzývá členské státy, aby z výzkumu a vývoje učinily jeden z hlavních pilířů kybernetické bezpečnosti a ochrany a aby podporovaly vzdělávání inženýrů specializovaných na oblast ochrany informačních systémů; vyzývá členské státy, aby dostály závazku zvýšení výdajů na výzkum a vývoj v oblasti obrany alespoň na 2 %, se zvláštním zaměřením na kybernetickou bezpečnost a ochranu;
32. vyzývá Komisi a členské státy, aby předložily programy na podporu obecného bezpečného využívání internetu, informačních systémů a komunikačních technologií a na zvýšení obecného povědomí v této oblasti u soukromých i obchodních uživatelů; vyzývá Komisi, aby v tomto ohledu zahájila veřejnou celoevropskou vzdělávací iniciativu, a vyzývá členské státy, aby do školních osnov od co nejranějšího věku začlenily vzdělávání v oblasti kybernetické bezpečnosti;

Spolupráce mezi veřejným a soukromým sektorem

33. zdůrazňuje klíčovou úlohu smysluplné a doplňující se spolupráce v oblasti kybernetické bezpečnosti mezi veřejnými orgány a soukromým sektorem, jak na úrovni EU, tak na vnitrostátní úrovni, s cílem navození vzájemné důvěry; je si vědom toho, že další posilování spolehlivosti příslušných veřejných orgánů a jejich účinnosti přispěje k budování důvěry a ke sdílení kritických informací;

34. vyzývá partnery v soukromém sektoru, aby zvážili řešení, kdy bude na bezpečnost pomýšleno již od fáze návrhu nových produktů, nástrojů, služeb a aplikací, a pobídky pro subjekty, u jejichž návrhů nových produktů, nástrojů, služeb a aplikací je bezpečnost ústředním rysem; vyzývá k tomu, aby byly s ohledem na spolupráci se soukromým sektorem vytvořeny minimální normy transparentnosti a mechanismy pro zajištění odpovědnosti s cílem předcházet kybernetickým útokům a bojovat proti nim;
35. zdůrazňuje, že ochrana kritické informační infrastruktury je začleněna do strategie vnitřní bezpečnosti EU v souvislosti se zvyšováním úrovně bezpečnosti pro občany a podniky v kyberprostoru;
36. vyzývá k tomu, aby byl s těmito partnery navázán stálý dialog o nejlepším využití a odolnosti informačních systémů a o sdílení odpovědnosti, jíž je třeba pro jejich bezpečné a řádné fungování;
37. je toho názoru, že členské státy, orgány EU a soukromý sektor by ve spolupráci s agenturou ENISA měly učinit opatření pro zvýšení bezpečnosti a celistvosti informačních systémů s cílem předcházet útokům a zmírnit jejich dopad na minimum; podporuje Komisi v jejích snahách stanovit minimální normy pro kybernetickou bezpečnost a certifikační systémy týkající se firem a vytvořit vhodné pobídky pro podporu úsilí soukromého sektoru o zlepšení bezpečnosti;
38. vyzývá Komisi a vlády členských států, aby podporovaly soukromý sektor a subjekty občanské společnosti v začleňování otázky řešení kybernetických krizí do plánů na řešení krizí a analýzy rizik; dále vyzývá k tomu, aby pro všechny jejich zaměstnance byla zavedena odborná příprava pro zvýšení povědomí o nezbytné kybernetické bezpečnosti a kybernetické hygieně;
39. vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s členskými státy a příslušnými agenturami a institucemi vyvinula rámce a nástroje pro systém rychlé výměny informací, který by zajistil soukromému sektoru anonymitu při ohlašování kybernetických incidentů, umožnil veřejným subjektům neustálý přístup k aktuálním informacím a poskytl pomoc v případě potřeby;
40. zdůrazňuje, že je třeba, aby EU usnadnila rozvoj konkurenceschopného a inovačního trhu pro kybernetickou bezpečnost v EU tak, aby mohly malé a střední podniky v této oblasti lépe provozovat svou činnost, což přispěje k podpoře hospodářského růstu a vytvoření nových pracovních míst;

Mezinárodní spolupráce

41. vyzývá Evropskou službu pro vnější činnost, aby k otázce kybernetické bezpečnosti zaujala proaktivní postoj a zohledňovala tuto otázku ve všech svých činnostech, zejména ve vztahu k třetím zemím; vyzývá k urychlení spolupráce a výměny informací o způsobech řešení otázek kybernetické bezpečnosti se třetími zeměmi;
42. zdůrazňuje, že dokončení komplexní strategie kybernetické bezpečnosti EU je předpokladem pro navázání takové účinné mezinárodní spolupráce v otázce kybernetické bezpečnosti, jaká je nezbytná vzhledem k přeshraničnímu rázu kybernetických hrozeb;

43. vyzývá ty členské státy, které ještě nepodepsaly nebo neratifikovaly Úmluvu Rady Evropy o kybernetické trestné činnosti (Budapešťská úmluva), aby tak neprodleně učinily; podporuje Komisi a Evropskou službu pro vnější činnost v jejich snahách propagovat Úmluvu a její hodnoty ve třetích zemích;
44. je si vědom potřeby mezinárodně schválené a koordinované reakce na kybernetické hrozby; vyzývá proto Komisi, Evropskou službu pro vnější činnost a členské státy, aby se ujaly vedoucí úlohy na všech fórech, zejména v OSN, ve snaze dosáhnout širší mezinárodní spolupráce a konečné dohody týkající se definice společného pojetí norem chování v kyberprostoru a aby rovněž prosazovaly spolupráci s cílem vypracovat dohody o kontrole kybernetických zbraní;
45. vybízí k výměně znalostí v oblasti kybernetické bezpečnosti se zeměmi BRICS a s jinými zeměmi s rozvíjejícími se ekonomikami s cílem prozkoumat případné společné reakce na narůstající kyberkriminalitu a kybernetické hrozby a útoky jak na civilní, tak na vojenské úrovni;
46. naléhavě vyzývá Evropskou službu pro vnější činnost a Komisi, aby zaujaly proaktivní přístup v rámci příslušných mezinárodních fór a organizací, zejména OSN, OBSE, OECD a Světové banky, s cílem uplatňovat stávající mezinárodní právo a dosáhnout konsensu ohledně norem pro odpovědné chování států v otázce kybernetické bezpečnosti a ochrany a aby koordinovaly stanoviska členských států s cílem propagovat základní hodnoty a politiky EU v oblasti kybernetické bezpečnosti a ochrany;
47. vyzývá Radu a Komisi, aby v rámci dialogů a vztahů se třetími zeměmi a dohod o spolupráci s těmito státy a především v případě, že tyto dohody obsahují ustanovení o spolupráci či výměně v oblasti technologií, trvaly na minimálních požadavcích pro předcházení kyberkriminalitě a kybernetickým útokům a pro boj s nimi a na minimálních normách v oblasti bezpečnosti informačních systémů;
48. vyzývá Komisi, aby v případě potřeby usnadnila třetím zemím jejich úsilí o vybudování kybernetické bezpečnosti a ochranné kapacity proti kybernetickým útokům a rovněž jim v této oblasti pomáhala;

Spolupráce s NATO

49. opakovaně zdůrazňuje, že EU a NATO mají na základě svých společných hodnot a strategických zájmů zvláštní odpovědnost a způsobilost řešit narůstající problémy v oblasti kybernetické bezpečnosti účinněji a v úzké spolupráci, a to hledáním možné doplňkovosti, aniž by docházelo ke zdvojování úsilí a s ohledem na své příslušné povinnosti;
50. zdůrazňuje potřebu slučování a sdílení v praktické rovině, s přihlédnutím k tomu, že se přístupy EU a NATO v otázce kybernetické bezpečnosti a ochrany doplňují; zdůrazňuje potřebu užší koordinace, zejména ohledně plánování, technologií, odborné přípravy a vybavení vztahujících se ke kybernetické bezpečnosti a ochraně;
51. na základě stávajících doplňkových činností v oblasti rozvoje ochranných kapacit naléhavě vyzývá všechny příslušné instituce v EU zabývající se kybernetickou

bezpečností a ochranou, aby prohloubily svou praktickou spolupráci s NATO za účelem výměny zkušeností a znalostí týkajících se toho, jak dosáhnout odolnosti systémů EU;

Spolupráce se Spojenými státy

52. domnívá se, že EU a Spojené státy by měly prohloubit vzájemnou spolupráci v boji proti kybernetickým útokům a kyberkriminalitě, neboť na lisabonském summitu EU-USA v roce 2010 byla tato oblast prohlášena za prioritní v transatlantických vztazích;
53. vítá, že na summitu EU-USA v listopadu 2010 byla zřízena pracovní skupina EU-USA pro kybernetickou bezpečnost a kyberkriminalitu, a podporuje její úsilí o zahrnutí otázek kybernetické bezpečnosti do transatlantického politického dialogu;
54. vítá, že Komise a vláda USA v rámci pracovní skupiny EU-USA společně vypracovaly společný program a plán pro společná/synchronizovaná transkontinentální kybernetická cvičení v letech 2012–2013; bere na vědomí první cvičení Cyber Atlantic 2011;
55. zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby USA a EU jakožto největší zdroje kyberprostoru i uživatelů spolupracovaly na ochraně práv a svobod svých občanů při užívání tohoto prostoru; zdůrazňuje, že ačkoli je národní bezpečnost prvořadým cílem, měl by být kyberprostor nejen zabezpečen, ale také chráněn;
56. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vysoké představitele, místopředsedkyni Komise, Evropské obranné agentuře (EDA), Evropské agentuře pro bezpečnost sítí a informací (ENISA) a NATO.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	10.10.2012
Výsledek konečného hlasování	+ : 47 - : 3 0 : 6
Členové přítomní při konečném hlasování	Bastiaan Belder, Franziska Katharina Brantner, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Mário David, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Sophocles Sophocleous, Laurence J.A.J. Stassen, Kristian Vigenin, Sir Graham Watson, Karim Zéríbi
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Charalampos Angourakis, Elena Băsescu, Jean-Jacob Bicep, Véronique De Keyser, Diogo Feio, Elisabeth Jeggle, Indrek Tarand, Sampo Terho, László Tőkés, Traian Ungureanu, Luis Yáñez-Barnuevo García
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Joseph Cuschieri